



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 17372-12-09 ש נ' פ.ש.

בפני כב' השופטת רונית גורביץ

התובע:

ו.ש.

באמצעות עוה"ד גלית ביטון לנקרי

נגד

הנתבעת:

ג'פ.ש.

באמצעות עוה"ד בשאיר פאהום ג'יוסי

2

פסק דין

3

האם יש לחייב הנתבעת לפצות את גרושה (התובע) מכוח עוולות לשון הרע, רשלנות ונגישה בשל תלונה במשטרה שהגישה כנגדו על אלימות, אשר הובילה להגשת כתב אישום שבוטל בסופו של יום. זוהי השאלה שעומדת להכרעה בפני.

7

8

א. רקע

9

1. בפני תביעה לפיצוי בסכום של 155,540 ₪ בגין הפגיעה בשמו הטוב של התובע, ירידה בהכנסתו, הפסד קידום בעבודה, הוצאות כספיות על ייצוג משפטי בהליך הפלילי בתוספת פיצוי בגין אובדן תפקיד קידומי בכיר (שגובהו הושאר לשיקול דעת בית משפט) והכול עקב הגשת תלונה כנגדו ע"י הנתבעת שהובילה להגשת כתב אישום שבוטל.

14

2. הצדדים גרושים ולהם בת יחידה.

15

התובע הינו עובד בכיר מזה 25 שנים ...

16

הנתבעת ...

17

3. ביום 14.09.06 הוגש נגד התובע כתב אישום לפיו הואשם בעבירות תקיפה סתם בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיפים 379 + 383 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, תקיפה חבלנית לפי סעיפים 380 + 382 (ג) ואיומים לפי סעיף 192 לחוק זה.

19

כתב האישום מגולל אירועי אלימות מילולית ופיזית קשה כנגד הנתבעת.

21

4. התובע כבר בעובדות כתב האישום וניהול ההליך הפלילי נמשך במשך שנה ומחצה. תחילה נעצר התובע ללא אפשרות להשתחרר, ובדיון עד תום ההליכים שוחרר למעצר בית בתנאים מגבילים שכללו ליווי של ערבים למקום העבודה ובחזרה.

22

23



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 17372-12-09 ש נ' פ.ש.

5. בחקירת הנתבעת בבית משפט ביום 27.12.07 ע"י הסנגור של התובע היא עומתה עם קלטת שהוקלטה ובה נשמעת לטענתו הנתבעת משדלת אישה אחרת, גב' נ.ב., להגיש תלונות שווא כנגד התובע, להקליט אותו ולסחוט אותו וכן לפנות לביטוח הלאומי ולהתלונן עליו. הנתבעת העידה כי הקול שבקלטת אינו שלה וכי היא אינה מבינה דבר מהשמעת הקלטת, אך משנתבקשה ע"י בית משפט למסור דגימת קול, כדי להפנות את הקלטת למומחה על מנת שיוכל להשוות את הקולות, סירבה הנתבעת לתת דגימת קול.
6. ביום 14.02.08 התקיים דיון נוסף בהליך הפלילי ובו הודיעה המדינה כדלקמן:
"בתיק זה החלנו בשמיעת הוכחות, עקב קשיים ראייתיים משמעותיים ביותר היורדים לשורש העניין, החלטנו לאחר שיקול דעת לחזור בנו מכתב האישום... וכי דין החזרה כדין חזרה מכתב אישום בטרם הקראה...כי תיק המשטרה ייסגר".
במעמד הצדדים הורה בית משפט על ביטול כתב האישום.
- ב. טענות הצדדים
- ב-1 טענות התובע
7. לטענת התובע, התלונות שהגישה התובעת בגין אלימות פיזית ומילולית ואשר הביאו להגשת כתב אישום נגדו שקריות, והראיה לכך, שכתב האישום בוטל.
8. לשיטת התובע, הואיל ומלבד עדותה של הנתבעת, לא הוצגו לבית המשפט ראיות נוספות, משמע כי החזרה מכתב האישום וסגירת תיק המשטרה נובעים אך ורק מהקשיים בעדותה של המתלוננת.
9. התובע טוען כי ניהול ההליך הפלילי גרם לו נזק בלתי הפיך, הרס וחורבן של מוניטין שנצבר במשך 25 שנים בהם עבד ב... ופגיעה קשה במעמדו, תדמיתו וכבודו. הוא מצא עצמו חי בתנאים מגבילים ומבישים במשך שנה וחצי שכללו מעצר בית, ליווי צמוד של ערבים למקום עבודתו ובחזרה וכל זאת על לא עוול בכפו.
10. לטענתו, הוא איש ציבור מוכר ובאותה תקופה, עבד בתפקיד בכיר של... הוא נדרש להתמודד במשך שנה וחצי עם תדמית של אדם אלים, עבריין השרוי במעצר בית, כשבו בזמן הוא נדרש לעבוד בתפקיד ציבורי.
11. התובע מציין כי השתייכותו לעדה המוסלמית מעצימה את הפגיעה בכבודו, מעמדו ותדמיתו, שכן אלה מהווים ערכים עליונים בעדתו.
12. בנוסף, נפגעה הכנסתו שכן צומצם באופן משמעותי מספר הוועדות הרפואיות בהן השתתף וקיבל עליהן שכר. בעוד ממוצע הוועדות הרפואיות שנהג לעשות בחודש עמדו על כ-31



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 17372-12-09 ש נ' פ.ש.

- 1 בממוצע הרי שהחל מחודש 09/06 ועד לחודש 12/07, פחתו מספר הוועדות בהם שובץ
2 בחודש משמעותית ועמדו על כ 5-13 וועדות לחודש.
3 התובע מעריך את נזקיו בגין רכיב הפגיעה בהכנסתו בסך של 27,000 ₪ בגין התקופה מיום
4 הגשת כתב האישום נגדו ועד ליום ההודעה על ביטולו.
5 13. עוד נטען כי נגרמו לו הוצאות כספיות רבות בגין ניהול ההליכים. כך למשל, בתקופת מעצרו
6 נדרש לשלם שכ"ט עו"ד בשיעור של 28,870 ₪ (כולל מע"מ) וכן שכ"ט עו"ד בעבור ניהול
7 ההליך הפלילי לאחר הגשת כתב אישום בשיעור של 49,665 ₪ (כולל מע"מ).
8 14. לטענת התובע הוא אף הפסיד קידום פוטנציאלי בעבודתו. בעקבות ההליכים הפליליים
9 שהתנהלו נגדו הוא נדרש להסיר את מועמדותו למכרז ונקטע קידומו המקצועי והגדלת
10 יכולת השתכרותו.
11 15. התובע טוען כי נגרמה לו עוגמת נפש ומעריך גובה פיצוי בגין רכיב זה בסך של 50,000 ₪.
12 16. התובע גורס כי יש לחייב את הנתבעת מכח סעיף 81 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, חוק
13 איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 ופקודת הנזיקין בעוולת הרשלנות ועולת הנגישה, בפיצוי
14 על סך 155,540 ₪, בגין פגיעה בשמו הטוב ועוגמת הנפש אשר נגרמו לו. בנוסף, מבקש
15 התובע פיצוי בגין אובדן תפקיד קידומי בכיר בהתאם לשיקול דעת בית המשפט.
16
17 **ב- 2 טענות הנתבעת**
18 17. הנתבעת טוענת כי תביעתו של התובע טורדנית, משוללת כל יסוד, ומהווה חלק ממסכת
19 רדיפה שמפעיל התובע כנגדה במשך שנים. לגישתה, מטרת התובע היא לשלוט בה למרר את
20 חייה ולגרום לה לכלות את זמנה, מאמציה וכספה.
21 18. לטענתה במשך כל שנות נישואיה סבלה מאלימות מיילולית, נפשית ופיזית מצד התובע.
22 התלונה הוגשה לאחר האירוע מיום 5.9.06, שבמהלכו התובע תקף אותה פיזית ומילולית,
23 נתן לה מכות בראש ובכל הגוף, משך אותה בשערות ובבגדה וחבט בה ברצפה.
24 19. המשטרה אשר חקרה את התלונה מצאה לה ביסוס רב והמליצה על הגשת כתב אישום.
25 20. הנתבעת מדגישה כי התובע מעולם לא זוכה, אלא הפרקליטות חזרה בה מכתב האישום
26 בעקבות קשיים ראייתיים וזאת לאחר שהתובע התחייב לוותר על כל סעד וטענה כלפיה.
27 עוד טוענת כי בית המשפט מעולם לא קבע כי חזרת המדינה בה מכתב האישום נעשתה בשל
28 חוסר אמון וכשלים בגרסת הנתבעת.
29 21. הנתבעת טוענת כי סירובה למסור דגימת קול בהליך הפלילי נבע מחוסר ניסיונה, היותה
30 בפאניקה ועובדת אי היותה מיוצגת. בנוסף, טוענת כי הקלטת לא הוגשה כראיה במסגרת
31 ההליך דן ואף לא במסגרת ההליך הפלילי, מדובר בעדות מפי השמועה שאינה קבילה ולא



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 17372-12-09 ש נ' פ.ש.

- 1 הוכח קשר בין הקלטת לבין תוצאות ההליך הפלילי. בנוסף לא זומנה לעדות העדה שנטען
- 2 בהליך הפלילי כי שודלה על ידה להזיק לתובע.
- 3 22. התובעת מכחישה את נזקיו הנטענים של התובע.
- 4 23. באשר לאי זכייתו במכרז עקב ההליך הפלילי, נטען כי התובע אינו בעל הכישורים הנדרשים
- 5 לגשת למכרז וממילא לא הייתה כל ערובה לכך כי היה זוכה.
- 6 24. ביחס להפחתת מספר הוועדות הרפואיות בהן השתתף, נטען כי לתובע אין זכות מוקנית
- 7 להשתתפות במספר מקסימאלי של וועדות. זכות זו, מחולקת לכלל העובדים המועסקים
- 8 במחלקה בה עובד התובע, וההשתתפות משתנה בהתאם לחלוקה בין העובדים. מעבר
- 9 לאמור, התובע השתתף במספר רב של וועדות גם במהלך ניהול ההליך הפלילי נגדו, ואם
- 10 הייתה ירידה במספר הוועדות, הרי שאין לה קשר ישיר להליך הפלילי.
- 11 25. ובאשר לתביעתו בגין הוצאות שכ"ט עו"ד בגין ההליך הפלילי, נטען כי תלוונתיה במשטרה
- 12 אמתיות וכנות, ובידה הזכות ואף החובה להגיש תלוונת עקב מעשיו של התובע. בנוסף,
- 13 מדגישה כי ההחלטה על הגשת כתב האישום לא הייתה בידיה, אלא בידי הפרקליטות, ועל
- 14 כן כל השגה בעניין זה צריכה להיות מופנית כלפי המדינה.
- 15 26. הנתבעת טוענת כי עילת התביעה מכוח סעיף 81 לחוק העונשין אינה רלוונטית שכן בית
- 16 המשפט הדין בהליך הפלילי לא זיכה את התובע ולא קבע כי לתלוונת לא היה יסוד והיא
- 17 הוגשה בקנטרנות.
- 18 27. כך גם לא קמה לה אחריות מכוח הוראותיו של חוק איסור לשון הרע.
- 19 לשיטתה, בנסיבות העניין מותר ואף חובה היה עליה להגיש תלוונת למשטרה כפי שעשתה.
- 20 יתרה מכך, חלה בעניינה הגנת תום הלב המנויה בסעיף 15 (8) לחוק איסור לשון הרע,
- 21 התשכ"ה-1965, משום שמסרה ידיעות לרשות מוסמכת בתום לב, כשהיא מאמינה בצדקת
- 22 התלוונת.
- 23 28. ואף עוולת הרשלנות אינה מקימה לה אחריות כלשהי כלפי התובע. ולא כל שכן, שעוולת
- 24 הנגישה אינה מתקיימת לגביה, לאור הסיפא של סעיף 60 לפקודת הנזיקין לפיו "... אך לא
- 25 תוגש תובענה נגד אדם על נגישה רק משום שמסר ידיעות לרשות מוסמכת שפתחה
- 26 בהליכים".
- 27 29. לגישתה על התביעה להידחות גם משיקולי מדיניות שיפוטית. זאת הואיל, וקבלת תביעה
- 28 דוגמת התביעה דן מעצימה את הקושי בפניה ובפני נשים כדוגמתה, שהינן קורבנות
- 29 אלימות פיזית ונפשית, ומונעת מהן להתלונן אף במקרים של איום ממשי על חייהן.

30
31



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 17372-12-09 ש נ' פ.ש.

ג. עוולת לשון הרע

- 1
2
3
4 30. התלונה נשוא התביעה הוגשה בעקבות אירוע מיום 5.9.06 המתואר בכתב האישום שהוגש
5 כנגד התובע בת"פ 3149/06 כדלקמן:
6 "בתאריך 5.9.06 בשעות הלילה בבית לאחר שהנאשם צרך משקאות משכרים התפתח ויכוח
7 בין בני הזוג שבמהלכו קילל הנאשם את המתלוננת ותקף אותה שלא כדין בכך שתפס
8 בבגדיה וחבט בה ברצפה וכן היכה אותה בראשה ובגבה.
9 באותן הנסיבות המתוארות, השתחררה המתלוננת מהנאשם ורצה לעבר דלת הבית, אך
10 הנאשם רדף אחריה משך אותה בשיער ותפס אותה בסנטר בחוזקה".
11 כתב האישום כלל עוד סדרת אירועים שבהם תקף התובע את הנתבעת פיזית, מילולית
12 ונפשית וגרם לה חבלות שונות בכל אזורי הגוף.
13 31. אין חולק כי נתקיים בענייננו יסוד הפרסום כמשמעו בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה –
14 1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע") והתלונה שהגישה הנתבעת עלולה לגרום להשפלתו או
15 לביזויו של הנתבע בעיני הבריות כאמור בסעיף 1 לחוק זה.
16 32. המחלוקת מתמצית בתחולת הגנות תום הלב הקבועות בסעיפים 15(3) ו-15(8) לחוק איסור
17 לשון הרע לגבי תלונתה של הנתבעת למשטרה.
18 33. סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע קובע לענייננו כדלקמן:
19 "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה
20 את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:
21 ...
22 (3) הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של האדם שאליו
23 הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעונין בו ענין אישי כשר;
24 ...
25 (8) הפרסום היה בהגשת תלונה על הנפגע בענין שבו האדם שאליו הוגשה התלונה ממונה
26 על הנפגע, מכוח דין או חוזה, או תלונה שהוגשה לרשות המוסמכת לקבל תלונות על הנפגע
27 או לחקור בענין המשמש נושא התלונה; ואולם אין בהוראה זו כדי להקנות הגנה על
28 פרסום אחר של התלונה, של דבר הגשתה או של תכנה".
29 34. ברי כי הגשת תלונה על אלימות מצד התובע כלפי הנתבעת מהווה פרסום "לשם הגנה על
30 עניין אישי כשר... של הנתבע" וכי מדובר "בהגשת תלונה... לרשות המוסמכת לקבל תלונות



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 17372-12-09 ש נ' פ.ש.

1 על הנפגע או לחקור בעניין המשמש נושא התלונה...". ועל כן הפרסום נשוא התלונה נכלל
2 באחת משתי הנסיבות של ההגנות הללו.
3 35. יש לבחון אפוא, האם תלונתה של הנתבעת הוגשה בתום לב, כאשר הנטל להוכיח את מרכיב
4 תום הלב מוטל על כתפיה, ורק אם יוכח תחול עליה הגנת תום הלב.
5 36. בהקשר הגנת תום הלב, נקבע כי אף במקרה של זיכוי הנאשם, שכנגדו הוגשה התלונה, עדיין
6 יש תחולה להגנת תום הלב מקום שמגיש התלונה האמין בעת הגשתה באמיתות תוכנה, ללא
7 קשר למניע שעמד מאחורי התלונה, ואף אם מקורה בזדון.
8 וכך נפסק בתמ"ש (י-ם) 17506/99 מיום 29.6.14 מפי כבוד סגן הנשיא השופט מנחם הכהן :
9 " האם ניתן לומר, כי כל אימת שפלוגי הגיש תלונה במשטרה נגד אלמוני, התקיים הליך
10 פלילי ואלמוני זוכה, קמה לאלמוני עילה נזיקית בעוולת לשון הרע כנגד פלוגי? דומני, כי
11 התשובה לכך הינה באופן נחרץ - שלילית. אדם המתלונן במשטרה כנגד אחר עומדת לו
12 הגנה על פי סעיף 15 שבחוק. הרציונל של הגנה זו מבוסס על האינטרס הציבורי שיש
13 לחברה על מנת להגן על פרסומים שונים שפורסמו בתום לב בסיטואציות המנויות בסעיף
14 15 לחוק. אין ספק, כי הגשת תלונה למשטרה בתום לב צריכה להיות מוגנת, ואל לה להיות
15 תלויה בתוצאותיו של הליך פלילי שייפתח על בסיס התלונה. שאם לא כן, מי יעז, יהמר
16 ויתלונן? לא יעלה על הדעת כי החלטה בהליך הפלילי, תשמש כנגד המתלונן, בהליך
17 הנזיקי. כל זאת כמובן - כפוף לעקרון תום הלב.
18
19 ומעבר לכך, דחיית תביעה נזיקית שהוגשה על פי חוק איסור לשון הרע, אין בה כדי לסתור
20 ולכפור בתוצאות פסק הדין הפלילי, שני ההליכים מטפלים בסיטואציות שונות ובאיזון
21 זכויות שונה. ההכרעה שבפני איננה עוסקת בשאלה האם התובע הפעיל אלימות כלפי
22 הנתבעת או לא, אלא בזכותה של הנתבעת להגיש תלונה במשטרה בתום לב.
23
24 עוד יש לומר לעניין ההגנה הקבועה בסעיף 15(8) לחוק, כי תום הלב נקבע, לא על-פי
25 המניע שהביא לתלונה, אלא על-פי האמונה באמיתות תוכנה. ודוק, גם כאשר המתלונן
26 מונע על ידי מוטיב של זדון, אך למיטב אמונתו דברי התלונה עצמם אמיתיים הם, תעמוד
27 לזכותו הגנת סעיף 15(8) לחוק, מתוך הכרה בכך ש"לעתים קרובות למדי לא נעשה
28 הדיווח מתוך מטרה נעלה של הגשמת שלטון החוק אלא מתוך מטרה של פגיעה. אך
29 לממונים על חקירות פשעים ועבירות יש עניין בקבלת מידע אמיתי, גם אם המניע
30 למסירתו הוא פסול, ויש על-כן לציבור עניין, כי מי שמוסר מידע, שהוא מאמין בנכונותו,
31 ייהנה מהגנת החוק, שאם לא כן עשויים בני הציבור להסס במסירת מידע, שמא יוכח, כי
32 פעלו כפי שפעלו מתוך מניע אישי ולא מתוך מניע ציבורי כן". בהקשר זה אין כל סתירה



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 17372-12-09 ש נ' פ.ש.

- 1 פנימית בין תום-לב באשר לתוכן הפנייה וזדון באשר למטרת הפנייה. (ראה דברי כבוד
2 השופט ברק, שם)."
- 3 37. כדי לבסס הגנת תום לב מפני תובענה בשל פרסום לשון הרע, על הנתבעת להוכיח כי
4 הפרסום נעשה על ידה באחת הנסיבות המנויות בסעיף 15 לחוק וכי הפרסום לא חרג מן
5 הסביר באותן נסיבות כאמור בסעיף 16 (א) לחוק לשון הרע.
- 6 38. סעיף 16(א) לחוק איסור לשון הרע קובע חזקה באשר לקיומו של תום לב או לאי קיומו:
7 "הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15
8 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפרסום בתום
9 לב"
- 10 39. סעיף 16(ב) לחוק איסור לשון הרע קובע חזקה הפוכה באשר לאי התקיימותו של תום לב
11 בפרסום, כאשר מתמלאים תנאיו של אחד משלוש אלו:
12 "ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם נתקיים בפרסום
13 אחת מאלה:
14 (1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו;
15 (2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם
16 אמת הוא אם לא;
17 (3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהייתה סבירה להגנת הערכים
18 המוגנים על-ידי סעיף 15."
- 19 40. בפסיקה נקבע כי אם הוכיח התובע אחת משלוש חלופותיו של סעיף 16(ב) לחוק איסור לשון
20 הרע, כי אז מנתפכת הקערה על פיה וקמה חזקה הפוכה, שהפרסום נעשה שלא בתום לב,
21 ואם הנתבעת אינה סותרת את העובדות עליהן נסמכת חזקה זו, כי אז תימצא חייבת בדין
22 (ע"א 184/89 טריגמן נ' טיולי הגליל (רכב) 1996 בע"מ, 1992) (פורסם במאגרים [פורסם
23 בנבו] 1989).
- 24 41. המונח "תום לב" מתייחס לאמונתו של המפרסם באמיתות הפרסום, גם אם מסתבר כי
25 אמונתו מוטעית, וזאת בשל מדיניות של עידוד הגשת התלונות ע"י הציבור לגוף המקצועי
26 שהוסמך לבררן. בע"א 788/79 ריימר נ' עזבון המנוח ברקו (דב) רייבר, פ"ד לו(2) 141, 149
27 (1981) נקבע כי:
28
29 ".... עלינו לפרש את 'תום הלב' בהקשרה של הגנה זו כמתייחס לאמונה של המפרסם
30 באמיתות הפרסום. אדם המתלונן בפני המשטרה על עבירה שלפי אמונתו בוצעה על ידי
31 פלוני, זכאי להגנת החוק, גם אם מסתבר כי אמונתו מוטעית היא... לעומת זאת, אם



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 17372-12-09 ש נ' פ.ש.

- 1 המתלונן אינו מאמין באמיתות תלונתו ויודע כי אינם אמת, אין כל אינטרס ציבורי במתן
2 הגנה למתלונן, ואין כל אינטרס ציבורי בעידוד התנהגות שכזו".
- 3
- 4 ד. תום ליבה של הנתבעת ואמונתה באמיתות תלונתה
- 5 **ד-1 כשלים ראייתיים**
- 6 42. התובע משתית את תביעתו על העובדה כי הוצגה קלטת בהליך הפלילי המיוחסת לנתבעת,
7 ובה כך נטען, נשמעת הנתבעת משדלת אישה אחרת העונה לשם נ.ב. להתלונן תלונות שווא
8 עליו, להקליט אותו ולסחוט אותו וכן משכנעת את אותה האישה לפנות למנהל ביטוח
9 לאומי ולהתלונן עליו.
- 10 43. עוד טוען כי כאשר נתבקשה ע"י בית משפט, לתת דגימת קול, כדי להפנות את הקלטת
11 למומחה על מנת שיוכל להשוות את הקולות – שכן לטענתה הקול בקלטת אינו שלה, סירבה
12 הנתבעת לתת דגימת קול.
- 13 44. לטענתו מעיון בפרוטוקול מיום 27.12.07 עולה באופן מפורש ושאינו משתמע לשתי פנים כי
14 בעקבות סירובה של הנתבעת שהנה המתלוננת היחידה בהליך הפלילי, הופסקה חקירתה
15 והתיק נקבע לתזכורת. ובדיון מאוחר יותר הודיעה המדינה כי עקב קשיים ראייתיים
16 משמעותיים ביותר היורדים לשורש העניין, החליטו לחזור בהם מכתב האישום.
- 17 45. טוען התובע כי מלבד עדותה של הנתבעת לא הוצגו לבית המשפט ראיות נוספות. משמע כי
18 כאשר המדינה הצהירה לאחר עדותה של הנתבעת בבית המשפט והפסקתה של זו באמצע,
19 כי קיים קושי ראייתי משמעותי ביותר, הכוונה לא יכולה להיות אחרת מלבד הקושי
20 בעדותה של הנתבעת.
- 21 46. מכאן מסיק התובע כי החזרה מכתב האישום וסגירת תיק המשטרה נובעים אך ורק
22 מהקשיים בעדותה של המתלוננת והיא בלבד.
- 23 47. תחילה, ייאמר כי אמנם הפרקליטות חזרה בה מכתב האישום אבל לא נקבע כי החזרה
24 מכתב האישום היא בשל חוסר אימון ובעיות בגרסת הנתבעת, ובית המשפט אף לא קבע כי
25 עדותה של הנתבעת בלתי אמינה. למותר לציין, כי העובדה שהפרקליטות החליטה
26 משיקולים לחזור בה מכתב האישום בעקבות קשיים ראייתיים אינה מצביעה על כך
27 שהנתבעת בדתה את התלונה, ואין משמעה כי "הדבר שפורסם לא היה אמת" ואף אין בכך
28 די על מנת להוכיח כי הנתבעת לא האמינה באמיתות תלונתה.
- 29 48. כבר נפסק כי הכרעת דין המזכה את התובע קבילה כראיה לעצם קיומה אולם אינה קבילה
30 כראיה לאמיתות תוכנה בהליך האזרחי (ע"א 158/53 טננהולץ ושלב בע"מ נ' ו. פופלוביץ,
31 פ"ד ח' 1570). מכאן שאין בעובדה שההליך הפלילי הסתיים בזיכוי כדי להצדיק קביעה



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 17372-12-09 ש נ' פ.ש.

- 1 אוטומטית שהתובע עמד בנטל ההוכחה המוטל עליו על פי מבחן ההסתברויות שאכן
2 המתלוננת שיקרה בתלונתה (תמ"ש (נצי) 33511-12-11 מיום 24.12.14 פורסם בנבו).
3 בתמ"ש (י-ם) 17506/99 זוכה התובע מהמיוחס לו בכתב האישום ונפסק כי לא ניתן לסמוך
4 על עדותה של המתלוננת כעדות יחידה ולפסוק על פיה, ובכל זאת נקבע כי אין די בכך כדי
5 להוכיח כי הדבר שפורסם לא היה אמת" או כי הנתבעת לא האמינה באמיתות תלונתה. קל
6 וחומר, נכונים הדברים בעניינינו, שעה שהתובע לא זוכה מכל אשמה הואיל וההליך הפלילי
7 לא נוהל עד תומו ולא נקבעו כל ממצאים בדבר אמינות גרסת הנתבעת.
- 8 49. שנית, יש ליתן את הדעת גם לעובדה כי לאחר הגשת התלונה על ידי הנתבעת וחקירת
9 המשטרה ועריכת שימוע לתובע, החליטה המשטרה להמליץ על הגשת כתב אישום כנגדו.
10 ניתן לראות בהמלצת המשטרה על הגשת כתב אישום כנגד התובע כראיה להתרשמות
11 המשטרה מאמינות הנתבעת.
- 12 50. זאת ועוד. אותה קלטת שנשמעה בהליך הפלילי ובה נשמעים דברים לחובתה של הנתבעת,
13 לא הוגשה כראייה בהליך האזרחי. התובע למעשה לומד על תוכנה של הקלטת מתוך
14 פרוטוקול הדיון הפלילי שבו הציג בא כוחו שאלות לנתבעת בחקירתה הנגדית, בהן מוטח
15 בה תוכנה של הקלטת, והיא נשאלת לגביו. הנתבעת הכחישה כל קשר לתכנים אלה, וכאשר
16 משמיעים לה חלק מההקלטה, לא רק שאינה מאשרת את קולה ואינה מזהה אותו, אלא
17 שהיא אף אינה מצליחה לפענח דבר מהנאמר בהקלטה המשובשת.
- 18 51. הואיל והתוכן הנטען של הקלטת עולה רק מתוך שאלותיו של הסנגור ותוכן זה מוכחש על
19 ידי הנתבעת שמעידה כי לא היו הדברים מעולם, אזי שאין באמירות אלה כדי להוות ראייה
20 על אמיתות הדברים או כדי ללמד על חוסר תום ליבה של הנתבעת או על כך שהתלונה
21 שקרית.
- 22 52. הימנעותו של התובע מלהציג את הקלטת פועלת לחובתו, בפרט משהיא נמצאת בשליטתו
23 כפי שהדבר נלמד מהפרוטוקול בהליך הפלילי. כך גם הימנעותו מלהעיד את אותה אישה
24 שנטען כי הייתה שותפה לשיחות המתועדות בהקלטה או את סנגורו פועלת לחובתו. על פניו
25 מתחייבת המסקנה שאילו הובאה הראייה או הושמעה העדה, היה בכך כדי לתמוך בגרסת
26 הנתבעת.
- 27 (ע"א 465/88 הבנק למימון ולסחר בע"מ נ' סלימה מתתיהו, פ"ד מה(4) 651 וכן י.קדמי "על
28 הראיות" חלק שלישי עמ' 1649).
- 29 53. הנתבעת העידה בהקשר לתוכנה של ההקלטה כי לא היו דברים מעולם. עדותה לא נסתרה.
30 הימנעות התובע מהבאת הקלטת או העדה כראייה, אין בה אלא חיזוק נוסף לגרסתה של
31 הנתבעת.



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 17372-12-09 ש נ' פ.ש.

- 1 54. בנסיבות אלה, כל טענות התובע הנסמכות על ההקלטה אשר הוא גם לא היה צד לשיחות
2 המוקלטות בה, הן עדות מפי השמועה שאינן קבילות כראיה.
- 3 55. ובאשר לאותה קלטת, לא הובאה ע"י התובע כל ראיה קבילה המעידה על הקשר שלקיומו
4 הוא טוען בין הקלטת ועדותה החלקית של הנתבעת בהליך הפלילי לבין התוצאה של ביטול
5 כתב האישום. בהקשר זה, מסקנותיו הן בגדר עדות סברה שאינה קבילה וממילא חסרת כל
6 משקל. לעניין זה, גם הימנעותו מלזמן לעדות את סגורו שיעיד על הסיבה לסיום ההליך
7 הפלילי כנגדו פועלת לחובתו.
- 8 56. ולגבי דגימת הקול שנתבקשה מהנתבעת בהליך הפלילי, הצהירה כי לא הייתה מיוצגת
9 בהליך הפלילי ולא קיבלה ייעוץ משפטי כלשהו. עוד הצהירה כי בפעם הראשונה בחייה
10 עמדה במעמד מביך וקשה של מתן עדות בבית משפט בתיק שכל כולו עוסק במעשי
11 ההתעללות וההשפלה שעברה מידי של בעלה ועל כן אמרה באינסטינקטיביות גמורה "לא
12 עכשיו" כשנתבקשה ליתן דגימת קול בו במקום, והדבר נבע מהפאניקה וחוסר הניסיון
13 שנגרם לה במעמד המביך על דוכן העדים (ס' 26). העדות שמסרה לפיה בין מועד חקירתה
14 ועד שקיבלה את ההודעה על סגירת התיק לא דיברו איתה בעניין מהתביעה או המשטרה
15 והיא לא נחקרה ולא תושאלה, לא נסתרה.
- 16 57. מכל מקום, יש לזכור, כי לא ניתן להטיל על הנתבעת חיוב מכל סוג במסגרת התביעה
17 הנסמך על הפעלת שיקול הדעת של התביעה בהליך הפלילי בין אם לעצם הגשת כתב
18 האישום כנגד התובע ובין אם לעסקת הטיעון שסיימה את ההליך כנגדו.
- 19 58. הנתבעת לא הייתה צד בפעולות המאשימה ולא הייתה לה כל יכולת להשפיע על הפעלת
20 שיקול הדעת. הנתבעת לא ידעה מדוע התביעה פעלה כפי שפעלה, מה עמד מאחורי הפעלת
21 שיקול דעתה בכל שלב, ועל כן אינה חבה בגין מעשים אלה.
22
- 23 **ד-2 גרסת הנתבעת היא האמינה והמהימנה ועל כן חוסה בהגנות שמעניק לה הדין**
- 24 59. גרסת הנתבעת כפי שהובאה בתצהיר העדות הראשית לא נתערערה בחקירתה הנגדית.
25 60. אירוע התקיפה מיום 5.9.06 כפי שמסופר בתצהירה ובעדותה חופף את עובדות כתב
26 האישום אשר מתייחס גם לאירועים נוספים שבהם התובע תקף אותה פיסית, מילולית
27 ונפשית וגרם לה חבלות, ומצביע על קוהרנטיות ואמינות גרסתה.
- 28 61. התובעת העידה כי התלונה נשוא התביעה הוגשה בעקבות אירוע מיום 5.9.06 המתואר
29 בכתב האישום שהוגש כנגד התובע.



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 17372-12-09 ש נ' פ.ש.

- 1 62. התובעת העידה כי במהלך שנות הנישואין סבלה מהתנהגותו המתעללת של הנתבע שהגיעה
2 לשיאה בשנת 2006, אז סבל התובע ממה שנראה בעיניה כשתייה מופרזת של אלכוהול, דבר
3 שגרם לה, לאור התנהגותו האלימה פיסית ומילולית לפחד ממנו כל הזמן.
4 (עמ' 31 ש' 2-5, 13-17 ו- 21-24 סי' 8 לתצהירה).
- 5 "...אני הייתי נאלצת להתמודד עם האלימות שלו, הוא היה מכה אותי וזה היה אחרי
6 שתייה מופרזת שלו ובנוסף לכל מיני השפלות ופשוט היה מתנהג אליי באכזריות כשהוא
7 מכה אותי זה היה גורם לי ממש חבלות בגוף ובנפש גם כן...בתדירות השנה האחרונה הייתה
8 מאוד גבוהה...אני מתכוונת לשנת 2006 מתי שעזבתי את הבית".
- 9 63. הנתבעת הסבירה כי סבלה את התנהגותו האלימה של התובע ולא הגישה תלונה במשך כל
10 שנות הנישואין למעט התלונה נשוא התביעה. הנתבעת העידה כי באה ממשפחה מכובדת
11 ומסורתית, והמשפחות משני הצדדים שמעו ממנה על התנהגותו ואף התערבו מדי פעם כדי
12 להגיע את הרוחות והוריה הוזעקו לא אחת. אלא שלדבריה כולם לא עודדו אותה להתלונן
13 ואף נרתעו מכך וריפו את ידה. הנתבעת הצהירה כי גם חששה להתלונן בשל תגובת התובע.
14 (עמ' 32 ש' 1-7 ו- 12-17 סי' 9 לתצהירה).
- 15 ש. " את מתארת פה לבית המשפט אלימות לא פשוטה, אלימות קשה, נפשית, פיזית,
16 האם הגשת אי פעם תלונה נגד וליד מלבד התלונה שהובילה לכתב האישום ?
17 ת. את יודעת מה זאת אומרת ללכת להתלונן במשפחה שלי ? את יודעת כמה לקח לי זמן עד
18 שהגעתי למסקנה שאני חייבת להגיש תלונה ? זה לקח לי שנים. אף פעם לא הלכתי בגלל
19 שאף פעם המשפחה שלו ולא המשפחה שלי אפילו תמכו ועודדו אותי ללכת להגיש תלונה
20 נגדו, זה היה משהו שלא מקובל במשפחה, לא שלי ולא שלו ולכן לא הלכתי אף פעם וגם
21 פחדתי ממנו ומהתגובה שלו.
22 ...
- 23 ש.למה הסכמת להישאר עם אדם כ"כ אליים במשך תקופה כ"כ ארוכה ? למה הסכמת ?
24 את אישה נאורה ומשכילה, למה הסכמת ?
25 ת.את שואלת אותי שאלה שאני עד היום שואלת את עצמי, למה, אני אומרת לך שזה בגלל
26 המשפחה ובגלל היותי אישה שאגיד לך הייתי חלשה, הייתי אישה שלא יכולתי לשבור את
27 מחסום הפחד שהיה בתוכי, הבלגתי בגלל המשפחה, בגלל עצמי, בגללו, לא רציתי להציק לו
28 גם כן".
- 29 64. הנתבעת הצהירה והעידה כי התלונה הוגשה לאחר האירוע מיום 5.9.06, שבמהלכו ובשעות
30 הלילה התובע תקף אותה פיזית ומילולית. הוא נתן לה מכות בראש ובכל הגוף, משך אותה
31 בשערות ובבגדה וחיבט בה ברצפה. התקיפה אירעה בשעות הלילה המאוחרות, והיא נגמרה
32 רק כשהצליחה להגיע לדלת הבית ולברוח, דבר שהתאפשר לה בדיוק כשאח של התובע



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 17372-12-09 ש נ' פ.ש.

- 1 הגיע. באותו יום הזעיקה את אביה, שהגיע אליהם בשעה 1.00 לפנות בוקר. באותו לילה
2 התובע ברח מהבית והנתבעת ישנה בבית. הנתבעת הרגישה רע מאוד ואפילו הקיאה.
3 (עמ' 39 ש' 31 עד עמ' 40 ש' 7 ס' 10 לתצהירה).
- 4 65. בבוקר יום המחרת רצתה הנתבעת לצאת מהבית וגילתה שמישהו ניקב את הגלגלים ברכב.
5 הנתבעת חשה ברע והתקשרה לאביה שיאסוף אותה לקבלת טיפול רפואי בבית חולים נצרת.
6 (עמ' 39 ש' 22-30). הנתבעת צירפה תעודת חדר מיון מיום 6.9.06 שמתעדת נפיחות וסימנים
7 ביד.
- 8 66. עוד העידה כי לאחר שנודע לצוות הרפואי שהותקפה על ידי בעלה, הם התקשרו למשטרה,
9 ושוטר דיבר עימה. תחילה לא רצתה בכלל להגיש תלונה, חרף דברי השוטר, אך לבסוף
10 השתכנעה, כשהבינה שבפעם הבאה התקיפה יכולה להסתיים בצורה גרועה יותר. הנתבעת
11 נזכרה בדברי התובע שאיים עליה כמה ימים לפני כן שישלח אותה "צמח" לבית החולים.
12 (עמ' 43 ש' 10-18 ס' 11 לתצהירה).
- 13 67. הנתבעת הצהירה כי לא יכלה לחזור לבית המשותף ונמנעה ממנה גישה אליו על ידי התובע
14 ובני משפחתו. כן הצהירה כי יצאה משם חסרת כול, ללא בגדיה, חפציה ושל הבת. מאותו
15 יום עברה להתגורר עם ביתה בבית הוריה.
16 (סעיף 12 לתצהירה).
- 17 68. לטענתה רק במסגרת בקשה למונח צו הגנה על פי חוק למניעת אלימות במשפחה, תשנ"א –
18 1991 ניתן לה צו במעמד צד אחד ביום 10.9.06 לפיו יכלה לגשת לבית המשותף בליווי שוטר
19 כדי לקחת את חפציה. בדיון שנתקיים במעמד שני הצדדים ביום 28.9.06 התובע הסכים לצו
20 למניעת אלימות במשפחה. הסכמת התובע להארכת תוקפו של צו ההגנה אף כי לא הודה
21 בעובדות סותרות את גרסתו שלא היה אירוע שהצדיק הרחקה.
- 22 69. בהמשך, ואף במסגרת החלטה מיום 5.2.07 בו נפסקו מזונות ביתם, עולה מדברי כבוד
23 המותב כי נתן אימון בגרסת הנתבעת לעניין האלימות שהופעלה כלפיה: "קיימת התאמה
24 מירבית בין הטענות של התובעת בפני לבין תלונתה במשטרה. גם בפני וגם במשטרה סיפרה
25 התובעת על מסכת אלימות מתמשכת ועל בעיית האלכוהול ממנה סובל התובע".
- 26 70. אני דוחה את טענת התובע כי אין לקבל את גרסת הנתבעת באשר לאי הגשת תלונות על ידה
27 במשך 11 שנים עד לתלונה נשוא התביעה בהיותה בלתי סבירה, בפרט שעה שהיא נשמעת
28 מפי עובדת סוציאלית.
- 29 71. התובעת בתצהירה מפרטת את כל הכרוך מבחינתה בהגשת התלונה: "אני נאלצתי בבת
30 אחת לחשוף את נימי נשמת ואת הפרטים הכי אינטימיים בחיי הנישואין שלי בפני זרים
31 מוחלטים – שוטרים ואחרים, לגלות לעיני כל את מסכת ההשפלות שעברתי. אין זו החלטה



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 17372-12-09 ש נ' פ.ש.

- 1 קלה כלל וכלל, ובשיא הכנות אני אומרת שאלמלא חשבתי שזו הייתה הדרך היחידה שלי
2 להגן על חיי אני לא הייתי בוחרת בדרך זו מרצון טוב וחופשי".
- 3 בסיכומיה ודווקא בשל מקצועה היטיבה לתאר את המצב בו הייתה שבויה כסינדרום של
4 "האישה המוכה" עד שאזרה עוז לשבור את מעגל ההתעללות בו חייה. גרסתה נמצאה
5 אמינה עלי.
- 6 72. בסיכומם של דברים, שוכנעתי כי הנתבעת בתלונתה במשטרה דיברה אמת, האמינה בעת
7 הגשת התלונה באמיתותה וכי הגשתה נעשתה בתום לב בשל רצון הנתבעת להגן על עצמה
8 כנגד התנהגותו האלימה של התובע.
- 9
- 10 **ד-3 העדר מהימנות גרסתו של הנתבע**
- 11 73. התובע אישר בעדותו בחקירתו הנגדית, כי ביום 6.9.06, יום לאחר אירוע התקיפה נשוא
12 התלונה, לאחר שיצא מהבית בשעות הלילה של אותו יום הוא בילה בחופש מהעבודה,
13 בשוטטות במסעדות ובתי קפה, וכאשר בהחלטה בת רגע החליט לצאת לנופש בן שישה ימים
14 בירושלים.
- 15 לנופש הזה יצא בתחבורה ציבורית (הרכב שלו חנה ליד הבית עמ' 20 ש' 28), מבלי שאפילו
16 טרח לארוז בגדים, ומבלי שהוא חזר לביתו או יצר קשר עם איש כלשהו.
- 17 "אחרי האירוע ביום 5.9.06 עזבתי את הבית ונסעתי לבד לירושלים, השכרתי חדר על
18 שמי...הכריזו עלי כעבריין נמלט אחרי שחזרתי מירושלים התייצבתי במשטרה...". (עמ' 8
19 ש' 10-6). הודה כי בעת היותו בחופש לא פתח את הטלפון שלו "כי הייתי בכעס וברוגז
20 כשעזבתי את הבית" (עמ' 11 ש' 2-1). אישר כי לפני שנסע לא עבר דרך הבית "לא היה
21 מתוכנן כלום. הרגשתי שאני רוצה כמה ימים לבד" (עמ' 15 ש' 10) וכי נודע לו שהמשטרה
22 מחפשת אחריו מחבר אליו התקשר בעת שהיה בירושלים (עמ' 1 ש' 16-12).
- 23 74. במסגרת הודעתו במשטרה אישר בניגוד לגרסה שמסר בעדותו בחקירה הנגדית, כי הוא ידע
24 עוד בערב של יום 6.9.06 על הגשת התלונה כנגדו ועל כך שהמשטרה מחפשת אחריו וכי מאז
25 הוא לא חזר לבית (ש' 125-122 בגיליון מס' 5 נ/3).
- 26 75. גרסתו של הנתבע בחקירתו הנגדית סותרת את הודעתו במשטרה ומעידה על העדר אמינותו.
- 27 76. באשר להתנהגותו של הנתבע לאחר האירוע נשוא התלונה, יציאתו החפוזה והלא מתוכננת
28 מהעיר בתחבורה ציבורית, ללא שארז לעצמו בגדים, וניתוק קשר טלפוני ומגע עם בני
29 משפחתו מתוך ידיעה שהוגשה תלונה כנגדו והמשטרה מחפשת אותו, מעידות על העדר רצון
30 להתמודד עם תוצאות האירוע, בבחינת "על ראש הגנב בוער הכובע".



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 17372-12-09 ש נ' פ.ש.

77. זאת ועוד. בחקירתו במשטרה ביום 12.9.06 מסר גרסה לפיה הנתבעת היא זו שתקפה אותו ביום 5.9.06 באיבר מינו תוך פירוט אירועי אותו לילה (ראה הודעת התובע במשטרה סומן נ/3), ונזקק בשל כך לטיפול רפואי, ואף הגיש תלונה בגין תקיפה כנגד הנתבעת שנסגרה. 78. התובע לא יכול היה להסביר בעדותו מדוע גרסתו ביחס לתקיפת הנתבעת לא הועלתה בשום שלב בהליך ביוזמתו – לא בתביעתו, לא בתצהירו ואף לא בחקירתו הנגדית עד שנשאל על כך (וזאת הגם שהדבר אוזכר דווקא על ידי התובעת בתצהירה) (עמ' 19 ש' 1-11). התובע גם לא ידע להסביר מדוע בתביעתו הנזיקית נעדרת העילה הקלאסית של תקיפה (עמ' 18 ש' 20-24).

79. עוד התברר בחקירתו הנגדית כי התובע הגיש תלונות אף כנגד אביה ואחותה של הנתבעת שכולם נסגרו. כאשר התובע עומת עם כך שהמשטרה לא האמינה לו ביחס לתקיפה המיוחסת לנתבעת, הוא אישר זאת, ופטר עצמו באומרו: "זו בעיה שלהם. בגלל זה גרמו לי עוול של שנה וחצי. הם לא בדקו לעומק" (עמ' 19 ש' 26-28). 80. בסיכומו של דבר, עדותו של התובע לא הייתה אמינה בעיני. התובע לא הוכיח כי מדובר היה בתלונת שווא שאינה אמת, ואף לא הוכח על ידו כי הוגשה כנגדו בזדון.

ד-4 דחיית עוולת לשון הרע

81. משקבעתי כי הוכח תום ליבה של הנתבעת ואמונתה באמינות תלונתה, ומשלא הוכח בפני על ידי התובע כי מדובר היה בתלונת שווא שאינה אמת, ואף לא הוכח על ידו כי הוגשה כנגדו בזדון, ומשלא ניתן ללמוד מעצם ביטול כתב האישום מאומה על העדר תום ליבה של הנתבעת, אני פוסקת כי הגנת תום הלב הקבועה בסעיפים 15 (8) ו-16 (א) לחוק איסור לשון הרע עומדת לזכות הנתבעת ודוחה את התביעה בגין עוולת לשון הרע.

ה. עוולת הרשלנות

82. משקבעתי לעיל כי הנתבעת האמינה באמונה שלמה באמיתות תלונתה, ומאחר ותלונתה הופנתה למשטרה בלבד, ועומדת לזכותה הגנת תום הלב הקבועה בסעיף 15(8) לחוק איסור לשון הרע, אזי לטעמי אין גם מקום להכיר בתביעתו של התובע מכוחה של עוולת הרשלנות. 83. טעמי מדיניות מחייבים כי כאשר אין מקום לקבל את תביעת התובע לפי העוולה הפרטיקולארית שמכוחה תבע, היא עוולת לשון הרע, הרי שיש לדחות את התביעה בגין עוולת הסל של רשלנות.



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 17372-12-09 ש נ' פ.ש.

84. נקבע כי איזון הערכים והאינטרסים העומדים בבסיס חוק איסור לשון הרע הם השיקולים שצריכים להנחות את בתי המשפט בבואם לבחון את עילת התביעה גם מכוחה של עוולת המסגרת – עוולת הרשלנות.
- (תמ"ש (י-ם) 17506/99 מיום 29.6.14 פורסם בנבו).
85. וכך נפסק לעניין זה בתמ"ש (נצ'י) 21852-03-10 מיום 20.2.14 (פורסם בנבו), על ידי כבוד סגן הנשיא השופט אסף זגורי:
- "בסופו של יום, אף אם יתקיימו כל יסודות עוולת הרשלנות, עדיין ייתכן ושיקולי מדיניות שיפוטית יכריעו הכף כנגד חיוב בפיצוי בגין הפרסום הרשלני. סבור אנוכי, כי כאשר בית המשפט מתרשם שמפרסם אכן האמין באמיתות התלונה, וביצע פרסום סביר של הדברים (כי במסירתם לרשות מוסמכת בלבד), הרי שהדבר יהווה מחסום מלקבוע קיומה של התרשלנות המפרסם בפרסום (במסגרת עוולת הרשלנות). הקשחה זו נדרשת מטעמים של מדיניות שיפוטית העומדים בבסיס ההגנות של חוק לשון הרע והצורך בקוהרנטיות והרמוניה שיפוטית ביישום והגנה על ערכי השיטה. הקשחה זו נדרשת בייחוד כאשר מטרת השימוש בעוולת הרשלנות הוא להתגבר על ההגנות שמקנה חוק איסור לשון הרע וזהו המקרה שבפניי..."**
- בהחלט ייתכן וראוי, כי שיקולי מדיניות שיפוטית שעומדים בבסיס הגנת 15(8) לחוק איסור לשון הרע יהיו יפים גם לצורך עוולת הרשלנות לעניין קביעת סטנדרט הזהירות המושגי והקונקרטי. כפועל יוצא ניתן יהיה לקבוע, כי הגשת תלונה במשטרה אינה מהווה הפרה של חובת הזהירות החלה על המתלוננת, אם זו האמינה באמיתות התלונה (בדומה להגנה סעיף 15(8) לחוק איסור לשון הרע) ובכפוף לכך שהפרסום לא חרג ממסירת הפרטים לרשות המוסמכת. רוצה לומר, כי הגנת תם הלב מחוק איסור לשון הרע תשמש פרמטר לבחינת סבירות התנהלות המפרסם בעוולת הרשלנות".
86. מכאן, משהוכח כי הנתבעת נהנית מהגנותיו של חוק איסור לשון הרע, הרי ששוב אין מקום לחיובה מכוח עוולת הרשלנות.
- ה- 1 לא הוכח רכיב הנזק
87. אוסיף ואומר כי טעם נוסף שמכוחו יש להורות על דחיית התביעה בגין עוולת הרשלנות נעוץ בכך, שממילא אינני סבורה כי יש בחומר שבפני די על מנת להוכיח כי לתובע נגרם נזק שהינו אחד מיסודות עוולת הרשלנות. ולהלן אתייחס לכל אחד מראשי הנזק הנטענים.
88. באשר לנזק הנטען לפגיעה כלכלית במקום עבודתו –



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 17372-12-09 ש נ' פ.ש.

- 1 התובע טוען כי ההליך הפלילי הביא לצמצום הועדות הרפואיות בהם נהג להשתתף. לטענתו
- 2 מעיון בתעודות עובד ציבור עולה כי חודשיים לפני הגשת כתב אישום השתתף ב- 31 וועדות
- 3 ומיום הגשת כתב האישום 9/06 ועד ל- 12/07 פחתה השתתפותו בוועדות הרפואיות בכמות
- 4 של בין 5-13 וועדות לחודש, ששווים הכספי עומד על כ- 29,000 ₪.
- 5 89. התובע לא הוכיח כי יש לו זכות מוקנית להשתתף במספר מקסימאלי של וועדות רפואיות.
- 6 עיון בנספח ב' לתצהירו "רשימת תשלומים לחברי ועדה" לתקופה הרלוונטית, מצביע על כך
- 7 שהזכות להשתתף בוועדות הרפואיות ולקבלת תוספת שכר מחולקת בין כל העובדים
- 8 במחלקה בה עובד התובע, וההשתתפות משתנה בהתאם לחלוקה בין העובדים.
- 9 90. עיון בתעודת ציבור מורה כי התובע השתתף במספר רב של וועדות גם במהלך ניהול ההליך
- 10 הפלילי כנגדו (למשל בחודשים 11,12,8/07). התובע לא הוכיח אפוא כי בחודשים בהם
- 11 הייתה ירידה מסוימת בשיעור השתתפותו בוועדות, הרי שזו קשורה להליך הפלילי.
- 12 91. הדברים נכונים ביתר שאת, לנוכח העובדה כי התובע היה במעצר בתנאים מגבילים, בית
- 13 המשפט התחשב בתנאי עבודתו והתיר לו להישאר בעבודה עד שעות מאוחרות באופן
- 14 שאפשר לו להשתתף בוועדות הרפואיות (עמ' 10 ש' 4-3).
- 15 92. עוד יודגש כי התובע נמנע מלהגיש את תלושי השכר שלו לתקופה הרלוונטית כראייה
- 16 לפגיעה שחלה בשכרו.
- 17 93. לאור המכלול אני קובעת כי לא הוכחה הפגיעה הכלכלית הנטענת.
- 18 94. באשר להפסד קידום בעבודה אי זכיייה במכרז – טוען התובע כי לולא תלונת הנתבעת אשר
- 19 הובילה להגשת כתב אישום, היה מתמודד על תפקיד בכיר לאחר שהוא עבר את הבחינות
- 20 הרלוונטיות למכרז זה. בנושא זה משאיר התובע לשיקול דעת בית משפט את כימות נזקיו
- 21 הכלכליים בגין העובדה כי לאור ההליכים הפליליים נאלץ להסיר את מועמדותו למכרז.
- 22 95. טענת התובע כי הסיבה למשיכת מועמדותו נעוצה בהליך הפלילי לא הוכחה.
- 23 96. התובע צירף מכתב של מנהל תחום משאבי אנוש מר ב.ד. מיום 11.9.09 בו נרשם בצורה
- 24 לאקונית כי התובע הגיש מועמדות למכרז ביום 23.2.07 ומשך את מועמדותו ביום 15.1.08.
- 25 מכתב זה הוכן לבקשת התובע, כפי שהעיד, ואולם חרף העובדה כי ביקש ממנו אישור כתוב
- 26 שבו יירשם שהסרת המועמדות היא תוצאה של ההליך הפלילי, לא ציין המנהל במכתב את
- 27 הסיבה שנתבקשה ע"י התובע (עמ' 25 ש' 20-11). בחקירה הנגדית אישר התובע שהוא בקשר
- 28 שוטף עם המנהל ולא ידע להסביר מדוע לא פירט הלה במכתבו את בקשתו שתצוין הסיבה
- 29 להסרת המועמדות. התובע אף לא ביקש לזמנו לעדות כדי להוכיח את הקשר הנטען על ידו
- 30 בין ההליך הפלילי להסרת המועמדות שלו למכרז והדבר פועל לחובתו.



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 17372-12-09 ש נ' פ.ש.

- 1 97. התובע צירף מכתב נוסף מיום 4.9.09 מנציג ועד העובדים מר ס.ב. במקום עבודתו בו נרשם
2 כי התובע "...מסיבות אישיות בעקבות התיק הפלילי שהתנהל נגדו על אלימות במשפחה
3 הסיר את מועמדותו לתפקיד". על המכתב צוין בכתב יד ולצידה חותמת וחתימת הנציג
4 "בהמשך לפנייתו של מר ו.ש. אלי לקבל עזרה לצורך הנפקת אישור הסרת מועמדות
5 מהתפקיד מנהל תחום בכיר ...".
- 6 98. למכתב האמור של נציג ועד העובדים מר ס.ב. לא ניתן לייחס כל משקל. המדובר בנציג ועד
7 עובדים של הסניף בו עובד התובע שנתן האישור לפי בקשתו של התובע כפי שנרשם בכתב
8 ידו על גבי המכתב, ולא נרשם על בסיס מה הוא ניתן. גם לא הוכח כי לנציג וועד העובדים
9 יש ידיעה אישית מדוע הוסרה המועמדות שכן אין חולק שאין הוא אחראי הממונה על
10 קבלת המועמדים ומיונם. על פניו ניכר כי המכתב הונפק לפי בקשתו של התובע ועל סמך
11 מידע שהוא בעצמו סיפק לנציג. יתירה מכך, לפי עדות התובע מי שפנה אליו להסרת
12 המועמדות היה דווקא מנהל הסניף מר מ.ב.נ., שגם הוא כמו כל המעורבים האחרים
13 המוזכרים לא הוזמן לעדות (עמ' 25 ש' 10-5).
- 14 99. מעבר לאמור, התובע גם לא יכול לטעון כי לו היה ניגש למכרז היה נבחר. יש לזכור כי
15 לתובע אין רקע אקדמאי שנדרש לתפקיד ומי שנבחר בסופו של יום לתפקיד ותיק ממנו (עמ'
16 28 ש' 26-28). התובע גם העיד כי אינו יודע כיצד הוחלט במכרז על המועמד הנבחר ועל
17 בסיס אילו נתונים, וכי הוא אף לא ביקש לקבל מידע זה כהכנה לתביעתו (עמ' 28 ש' 24-32).
18 מכאן שטענתו של התובע כי "אני הייתי בטוח ב- 100% שאקבל את המכרז" (עמ' 29 ש' 1-2)
19 בנויה על אמונה סובייטיבית גרידא, ובחירתו לתפקיד נותרה בגדר ספקולציה בלבד.
- 20 100. יודגש כי דווקא מהתכתובות שצירף התובע לתצהירו בעיקר עם מנהל הסניף והממונה
21 עליו וכפי שעלה גם מחקירתו הנגדית (עמ' 24-28) עולה כי ללא קשר לנתבעת או להליך
22 הפלילי, הרי שהיו בעיות חמורות בתפקודו של התובע במקום העבודה שלו ואשר בעטיים
23 קיבל ביקורות חמורות ונזיפות מהממונה.
- 24 101. לפיכך אני פוסקת כי טענת התובע לקשר נטען בין ההליך הפלילי להפסד הקידום בעבודה
25 לא הוכח.
- 26 102. **באשר להוצאות ייצוג משפטי בהליך הפלילי** – התובע טוען כי נדרש להוציא סכומי כסף
27 רבים על ייצוג משפטי בלעדיו כנראה לא היה זוכה להגנה הראויה אשר הביאה לביטול כתב
28 האישום ומבקש לקבל רכיב זה במלואו.
- 29 101. עילה זו נתבעת מכוח סעיף 81 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 שזו לשונו:
- 30 " (א) זיכה בית המשפט את הנאשם לאחר שראה כי התלונה שגרמה למשפט הוגשה
31 בקלות ראש או לשם קינטור או ללא יסוד, רשאי הוא לחייב את המתלונן, לאחר



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 17372-12-09 ש נ' פ.ש.

- 1 שנתן לו הזדמנות סבירה לטעון טענותיו לעניין זה, בתשלום הוצאות הגנתו של
2 הנאשם והוצאות התביעה, כפי שיקבע בית המשפט.
- 3 (ב) לעניין ערעור על חיוב לפי סעיף קטן (א), דין המתלונן כדין נאשם שהורשע, ולעניין
4 גביית ההוצאות רואים את החיוב בהן כפסק דין של אותו בית משפט שניתן
5 בתובענה אזרחית לטובת הזכאי נגד המתלונן".
- 6 102. יש לדחות את תביעתו של התובע גם לפי עילה זו. הסעד לפי סעיף 81 לחוק העונשין, יכול
7 שיינתן ע"י בית המשפט הדין בהליך הפלילי במקרה בו זיכה את הנאשם, ולא ע"י בית
8 המשפט בהליך האזרחי.
- 9 103. יתרה מכך, הסעיף אף אינו רלוונטי במסגרת ההליך הפלילי שהתנהל כנגד התובע. לשונו של
10 הסעיף מלמדת כי הסעד יינתן במקרה שהנאשם, היינו התובע, זוכה בדין. בעניינו התובע
11 לא זוכה בדין, אלא שהתביעה חזרה בה מהגשת כתב האישום בגין קשיים ראיתיים.
- 12 104. **ובאשר לעוגמת נפש** - התובע טוען כי יש לפצותו בשיעור של 50,000 ₪ המשקפים את עוגמת
13 הנפש שנגרמה לו, את הפגיעה בשמו הטוב, במוניטין שלו, את עובדת מעצרו לשווא, שברור
14 שאף סכום בעולם לא יכול לבטא באמת ובתמים את הכאב והצער שנגרמים לאדם בכלל
15 ובפרט לאדם במעמדו של התובע שנעצר.
- 16 105. גם רכיב זה נדחה. איני מקלה ראש בכך שהגשת תלונה וניהול פלילי גם אם חלקי שהסתיים
17 בביטול כתב אישום נגד התובע הינו מהלך קשה ובלתי נעים, אך יש לזכור כי הגשת תלונה
18 למשטרה בתום לב הינה זכות לגיטימית וחוקית העומדת לאדם המרגיש עצמו מאויים.
19 לאחר הגשת התלונה לתובעת אין כל שליטה על המשך ההליכים. לא כל תלונה, מוצדקת
20 ככל שתהיה, יכולה להביא להרשעה או למיצוי ההליך הפלילי. השיקולים בהליך הפלילי
21 מורכבים המה והתובעת אינה צריכה לשאת באחריות לכך.
22
- 23 **עוולת הנגישה** ו-
24
- 25 106. הסיפא לסעיף 60 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] מורה: "... לא תוגש תובענה נגד אדם על
26 נגישה רק משום שמסר ידיעות לרשות מוסמכת שפתחה בהליכים".
- 27 107. אין ספק כי התלונה הוגשה למשטרה - שהיא הרשות המוסמכת על פי החוק אשר פתחה
28 בהליכים לבדיקת התלונה. על כן, יש לדחות התביעה גם בגין עוולה זו.
- 29 יש לציין כי הוראה זו פורשה בפסיקה כמעמידה הגנה גם למי שמסר מידע כוזב בזדון
30 לרשות מוסמכת שפתחה בהליכים, מתוך הנחה כי עצם מסירת המידע לרשות המוסמכת
31 והמשך נקיטת הליכים של אותה רשות מנתקת את הקשר בין התלונה לבין הנזק שנגרם



בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 17372-12-09 ש נ' פ.ש.

1 לתובע (תא (באר-שבע) 7214-06 נרקיס רואימי נ' סברינה דרמון, מיום 17.11.2011 פורסם
2 בנבו, תמ"ש (י-ם 17506-99 ותמ"ש(ת"א) 33839-12-12 מיום 14.7.14 פורסם בנבו).
3 108. לאור האמור, אין לקבל את התביעה בגין עוולה זו.

4

5 **ז- אחרית דבר**

6 109. לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את התביעה בגין כל אחת מהעוולות.

7 110. מוצאת לנכון להשית על התובע הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד בסכום של 15,000 ₪
8 בתוספת מע"מ אשר ישולמו תוך 45 ימים ולא יישאו הפרשי ריבית והצמדה עד למלוא
9 פירעונם.

10

11 **המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים.**

12 **מותר לפרסום ללא פרטים מזהים.**

13

14 ניתן היום, כ"ה אייר תשע"ה, 14 מאי 2015, בהעדר הצדדים.

15

16 רונית גורביץ, שופטת

17

18

19

20